

Kan hr. Kristian Thulesen Dahl ikke bekræfte, at netop det, man aftalte i Finansministeriet, var, at der var et loft på 27.700 kr., javel, og så var der en regel på 12 måneder? Kan hr. Kristian Thulesen Dahl ikke bekræfte, at det rammer ganske almindelige fiskere og bygningshåndværkere og kassedamer og rengøringsassistenter? Det var lige nøjagtig de forslag her, som var blevet fremsat, og som Dansk Folkeparti havde taget medansvaret for, måske endda havde foreslået. Jeg husker jo også, at man sagde: Skal regeringen presse os, så er det her.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Hr. Kristian Thulesen Dahl holdt en tale, hvor han brugte meget lidt tid på det største samfundsproblem, vi har, nemlig arbejdsløsheden. Jeg husker, at hr. Kristian Thulesen Dahl ved en tidligere lejlighed har sagt, at Dansk Folkeparti vil kæmpe for de små i samfundet. Men dem, der jo i særlig grad kommer i klemme med den økonomiske politik, der bliver ført i det her land, er jo den lille mand. Det er jo ham, der har fået klasket, også med den aftale på 170 mio. kr., som hr. Kristian Thulesen Dahl sagde ja til. At han så senere fik lov til at slippe ud af den, ændrer ikke på, at Dansk Folkeparti sagde ja, skrev under, og så kan man sende nok så mange aber rundt. Det er fakta.

Det, der også er fakta, er, at Dansk Folkeparti ikke på nogen måde medvirker til en økonomisk politik, der kan gøre, at folk kan komme i arbejde. Tværtimod er det, ud over finansministeren, hr. Kristian Thulesen Dahl, der står med et kæmpe ansvar for, at dansk økonomi er kørt skævt, for, at folk mister deres arbejde, og for, at vi ikke får afdraget på gælden. Hvorfor? Det vil jeg spørge hr. Kristian Thulesen Dahl om.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Jann Sjørnsen fra sidste runde: Hvis vi står med en pose penge i hånden og kan prioritere dem – det sagde jeg allerede i mit ordførerindlæg – så prioriterer vi dem først og fremmest til, at de, der bliver dømt til afsoning, rent faktisk også kan komme ind og afsone. Jeg må blankt erkende, at sådan er det. Det er vores prioritering.

Vi mener, at hvis ikke der er pladser nok til, at man kan komme ind og afsone, så er i virkelig-

heden forudsætningen for, at man gør alt det øvrige, ikke til stede. Så der skal være et øget antal pladser, og det har vi bestræbt os for i aftalen. Og så må jeg sige, at det jo ikke er sådan, at vi har noget imod, at man inden for kriminalforsorgens rammer tilrettelægger et arbejde med også at forsøge at sikre, at de, der kommer ud, ikke begår gentagelseskriminalitet. Det siger sig selv.

Men et helt grundlæggende fundament for det er jo, at man, når man så begår den kriminalitet, også kommer indenfor fængselsmurene, når man bliver dømt for den kriminalitet. Det er jo helt afgørende.

Hr. Ole Sohn sagde, at jeg havde brugt 27 minutter af min taletid. Nu har jeg 20 minutter. Det er måske en serviceoplysning til hr. Ole Sohn, når han senere selv skal holde sit ordførerindlæg. Det kan være, at han lige skal skære lidt ned på sin tale. Vi har 20 minutter, så jeg brugte ikke 27 minutter på at tale om alt muligt og så ikke nævne arbejdsløsheden.

Jeg kunne også forstå, hr. Nicolai Wammen faktisk anerkendte, at jeg havde talt om arbejdsløsheden, for det gjorde jeg rent faktisk i mit indlæg, men jeg gjorde det med det udgangspunkt, som jeg godt ved ikke behager hverken hr. Ole Sohn eller hr. Nicolai Wammen, at man i en tid, hvor man har voksende ledighed, og hvor vi alle bør være dybt optaget af, at én mere ledig er én mere ledig for meget, altså ikke skal invitere 10 nye landes borgere hertil og få besat arbejdspladserne med de gode folk, der kommer hertil, når man har dansk kvalificeret arbejdskraft at tilbyde virksomhederne.

Derfor bør man opretholde det system, vi kender i dag, hvor man tager arbejdskraft udefra ind i det omfang, vi ikke kan skaffe dansk kvalificeret arbejdskraft.

Så sagde hr. Ole Sohn et eller andet med, at vi havde lavet en aftale, der ville give mere druk og vold. Mit udgangspunkt – det sagde jeg også i mit ordførerindlæg – var et andet, nemlig at når vi sænker nogle afgifter, er det ikke, fordi vi ønsker, at folk skal forbruge mere af de ting, bestemt ikke. Så er det, fordi vi synes, det er bedre, at de, når de forbruger dem, så dog køber dem her i Danmark, så det også skaber indtægt til den danske statskasse i stedet for til den tyske, så vi også har nogle penge at gøre godt med til bl.a. sygehusvæsenet og andre ting.

Hr. Bjarne Laustsen kommer jeg tilbage til.